

Càntut

Cançons de tradició oral

El mariner

Marta Buscató i Casellas, Palau-Saverdera

1. A la vo - re - ta la mar n'hi ha u - na don - ze - lla, n'hi ha u - na don - ze - lla,
2. Quan n'es - ta - va a mig bro - dar, li man - ca se - da, li man - ca se - da;
3. "Ma - ri - ner, bon ma - ri - ner, qu(e) en por - teu se - da? Qu(e) en por - teu se - da?"

qu(e) en bro - da - va un mo - ca - dor, n'és per la rei - na, n'és per la rei - na.
veu ve - nir un ma - ri - ner que u - na nau me - na, que u - na nau me - na.
"De quin co - lor la vo - leu, blan - ca o ver - me - lla? Blan - ca o ver - me - lla?"

-Vermelleta la vull jo, que és millor seda.
-Pugeu a dalt de la nau, triareu d'ella.
Quan n'és a dalt de la nau, la nau pren vela;
mariner es posa a cantar cançons molt belles.
Amb el cant del mariner s'és dormideta;
i amb la remor de la mar, ella es desperta.
-Mariner, bon mariner, torneu-me en terra,
que les ones de la mar me'n causen pena.
De tres germanes que som, sóc la més bella;
l'una és casada amb un duc, l'altra és princesa,
i jo, pobreta de mi, marinereta.
-No en sou marinera, no, que en sereu reina;
que jo sóc el fill del rei de l'Anglaterra.